

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK.

**BESCHIKKING BETREFFENDE DE TOELAATBAARHEID
IN ADMINISTRATIEVE CASSATIE**

**nr. 6223 van 17 november 2010
in de zaak A. 197.879/XIV-32.502**

In zake : XXXXX,
 alias XXXXX,
 die woonplaats kiest bij
 advocaat R. FONTEYN,
 kantoor houdende te 1000 BRUSSEL,
 Florencestraat 13

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door
de staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE XIVE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat XXXXX, alias XXXXX, van Marokkaanse nationaliteit, op 4 oktober 2010 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van het arrest nr. 47.498 van 30 augustus 2010 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen;

Gelet op het administratief dossier, aangekomen ter griffie op 12 oktober 2010;

Gelet op artikel 20 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, zoals gewijzigd door artikel 8 van de wet van 15 september 2006 tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat in het bestreden arrest wel degelijk wordt geantwoord op de stelling van de verzoekende partij als zou zij op 27 november 2009 een aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (Vreemdelingenwet) hebben ingediend; dat dienaangaande in het bestreden arrest wordt vastgesteld dat de verzoekende partij enkel een verzendingsbewijs maar geen kopie van de voorgehouden aanvraag heeft neergelegd en dat de aanvraag zich ook niet in het administratief dossier bevindt; dat daarmee aan de motiveringsplicht als vormvereiste voor jurisdictionele beslissingen, zoals vastgelegd in artikel 149 van de Grondwet en in

artikel 39/65 van de Vreemdelingenwet, is voldaan; dat het eerste middel in die mate kennelijk ongegrond is;

Overwegende dat de algemene beginselen van behoorlijk bestuur van toepassing zijn op administratieve rechtshandelingen doch niet op jurisdictionele beslissingen zoals het bestreden arrest; dat het eerste middel in die mate kennelijk niet-ontvankelijk is;

Overwegende dat een aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet op 21 januari 2009 niet-ontvankelijk werd verklaard; dat op 24 februari 2009 aan de verzoekende partij een bevel om het grondgebied te verlaten werd gegeven, dat dit bevel definitief is geworden en dat op 29 mei 2010 nogmaals een bevel om het grondgebied te verlaten werd gegeven, waarop het bestreden arrest betrekking heeft; dat het bestreden arrest op wettige wijze het definitieve karakter van het bevel van 24 februari 2009 heeft vastgesteld, evenals het feit dat een eventuele nietigverklaring van het bevel van 29 mei 2010 de rechtstoestand daarom niet kan wijzigen en de verzoekende partij er dus geen belang bij heeft; dat de verzoekende partij het indienen van een nieuwe aanvraag om machtiging tot verblijf op 27 november 2009 niet aannemelijk maakt en dergelijke aanvraag ook nergens uit blijkt, daargelaten de vraag naar de rechtsgevolgen ervan; dat het tweede middel feitelijke grondslag mist en kennelijk ongegrond is;

Overwegende dat de artikelen 1317, 1320 en 1322 van het Burgerlijk Wetboek betrekking hebben op het bewijs van verbintenissen uit overeenkomst; dat de schending ervan derhalve niet dienstig kan worden ingeroepen in de zin dat geen rekening met een aanvraag om machtiging tot verblijf zou zijn gehouden; dat, het weze herhaald, noch het administratief dossier noch het rechtsplegingsdossier van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen een kopie van de voorgehouden aanvraag van 27 november 2009 bevatten en dat de verzoekende partij er zelfs nu geen kopie of bewijs van bij haar verzoekschrift voegt; dat het derde middel kennelijk niet-ontvankelijk is;

Overwegende dat, zoals hierboven al is gesteld, de verzoekende partij het indienen van een aanvraag om machtiging tot verblijf van 27 november 2009 niet heeft bewezen en dergelijke aanvraag ook niet uit het administratief of het rechtsplegingsdossier blijkt; dat het vierde middel feitelijke grondslag mist en kennelijk ongegrond is,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het beroep is niet toelaatbaar.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op 175 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus, na beraad, te Brussel uitgesproken op zeventien november tweeduizend en tien, door :

de HH. C. ADAMS,
J. CASNEUF,

wnd. kamervoorzitter,
staatsraad,
griffier.

De griffier,

De voorzitter,

J. CASNEUF.

C. ADAMS.